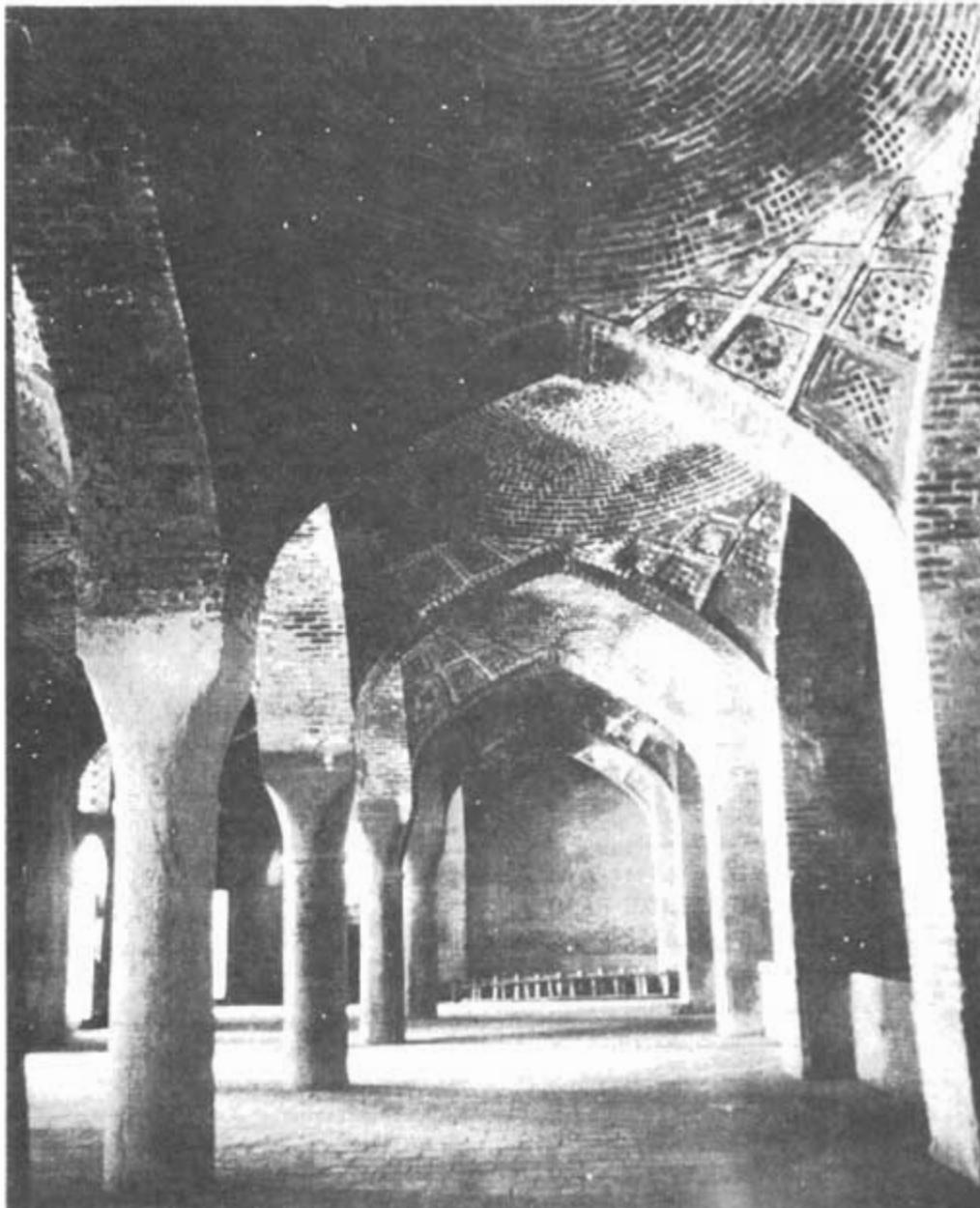

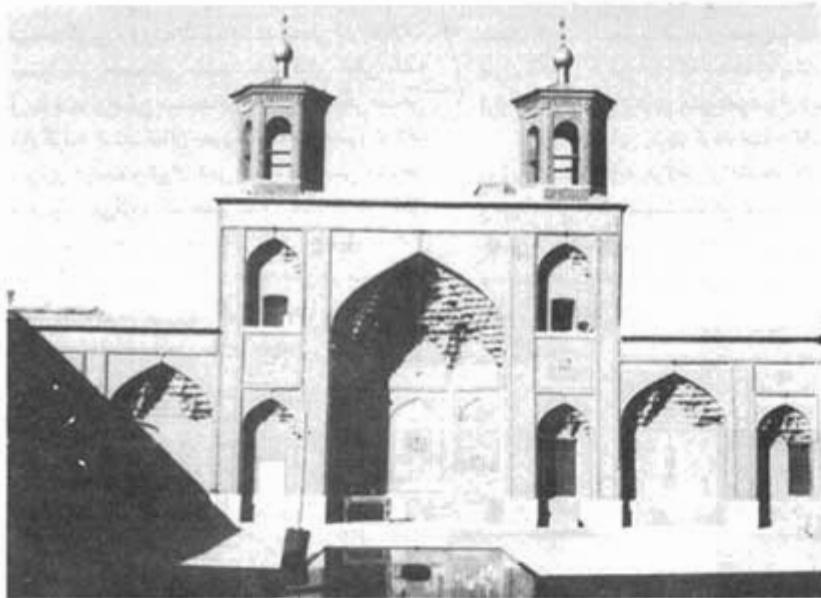
یادگاری از گذشته

مهندس کامبیز حاجی قاسمی

در هر شمارهٔ صفحه، بایی تاریخی که از ارزش‌های معماری برخوردار باشد، تحت عنوان "یادگاری از گذشته" معرفی می‌شود. تصاویر و نقشه‌هایی که در این سلسله مقالات ارایه می‌شود، محصول کوشش‌های دانشجویان دانشکدهٔ معماری در زمینهٔ ثبت و ضبط آثار تاریخی کشور است. اثری که برای معرفی در این شماره نشانه برگزیده شده، مسجد نصیرالملک شیراز است که بایی بازمانده از دوران قاجاریه است. برداشت این اثر در سال ۱۳۶۱ توسط دانشجوی دانشکده آقای جمشید بهودانجام شده است.

مسجد نصرالملک شیراز

نمای سمت قبله

نکاتی درباره معماری بنا:

مجموعه بنایی پک مسجد بزرگ و یک امامزاده با گنبد و صحن و ورودی منجزا نشکل شده است. مسجد خود دارای صحن وسیع، دو ایوان روسروی هم، دو شیستان کشیده، پک سردر ورودی پرتوین و یک رواق است. این عناصر فضایی در مسجد ترکیبی نسبتاً متداول دارند. یعنی صحن در میان نشسته و دو ایوان در دو سوی مقابل و دو شیستان در دو جهت دیگر آن فرار گرفته اند. یکی از ایوانها عمیق تر شده و ترکیبی نو از ایوان و گنبدخانه را عرضه می کند، ورودی نیز در گوشی بنا واقع شده است.

مسجد - مدرسه آقا بزرگ کاشان، مسجد - مدرسه سید اصفهان، مسجد - مدرسه امام سمنان و ... اشاره کرد. مسجد ناصرالملک شیراز را می توان یکی از نمونه های خوب این مساجد دانست. بانی مسجد، مرحوم حاجی میرزا حسینعلی ناصرالملک است که مجموعه ای از او شامل مسجد، حمام و خانه در شیراز باقی است.^۱ مسجد به شهادت کتبیه ای که در دالان ورودی آن موجود است بین سال های ۱۲۹۳ تا ۱۳۰۵ هجری قمری ساخته شده است و استاد محمدحسن معمار، استاد محمد رضا کاشی پز آن بوده اند.^۲

پیشگفتار: معماری مساجد دوران قاجار را باید نقطه عطفی در تاریخ طراحی مساجد این سرزمین محسوب گردید. در این دوران الگوی معهود، معمول و دیرین معماری مساجد در چهره ای نو ظاهر شد. هرچند سنت طراحی مساجد به صورت مسجد چهار ایوانی گنبددار محترم داشته می شد، اما دخل و تصرف در طرح اجزاء، و عناصر و فضاهای مسجد و تحویله ترکیب آنها از یک سو و ادغام دو سنت طراحی مساجد و مدارس در یک پنا از سوی دیگر، مساجدی را پدید آورد که در بیان معماری تحرک فضایی و تنوع فضاهای با مساجد قبل از خود تفاوت اساسی داشتند. از جمله مساجد مهم این دوره باید به

اما با اندکی دقت در بنا متوجه می شویم که مسجد گوین وارونه شده است، یعنی بر خلاف معمول در حجم کلی مسجد جبهه قبلی خالی مانده و ساختمان اصلی مسجد در سه سوی دیگر صحن قرار گرفته است. نمای جبهه قبله به صورت نک دیواری درآمده و ایوان فیلی که ایوان اصلی مسجد محسوب می گردد، کم عمق شده و پشت آن نیز خالی مانده است. حال آن که ایوان شمالی عمیق است و چنان که آمد شمایی از گنبدخانه را نیز در طرح خود دارد. به علاوه، این جهت‌گیری نسبت به قبله باعث

انتخاب با مشکلات زیادی در طرح مواجه شده و برای تماش دادن و اهمیت بخشیدن به جبهه قبله، تمهدات جالب و متعددی اندیشه شده است. اول آن که با ارتفاع نماهای چهار طرف صحن یا به عبارت دیگر با حجم منفی حیاط به گونه‌ای بازی کرده که ایوان سمت قبله به صورت یک حجم مشخص جلوه نموده و محور قبله نیز تعین پابد. به این صورت که با کم ارتفاع گرفتن نماهای دو سوی شرقی و غربی و نیز نمای سمت قبله، زمینه را برای مترتفع نمودن و در نتیجه تماش بیشتر ایوان قبلی مهبا کردند. وجود

فضای شیستان شرقی

ایوان سمت قبله

دو ماذنه بر دو طرف ایوان سمت قبله را نیز می‌توان تاکیدی دوباره بر این ایوان تلقی نمود. همچنین برای شخص بخشیدن به محور قبله-علاءه بر ایوان قبله-ارتفاع تمامی جبهه مقابله قبله را هم ارتفاع ایوان سمت قبله انتخاب نموده و به این ترتیب گفتگویی بین دو جبهه مقابله ایجاد و محور قبله را نمودار کرده است. به نظر من رسید ارتفاع یافتن تمامی جبهه مقابله قبله- و نه فقط ایوان آن- با دورانپیش و به جهت حفظ شخص ایوان قبله اتفاق افتاده است. حوض طوبیل میان حیاط که بین دو ایوان کشیده شده نیز تأکید بر امنداد محور قبله را تکمیل می‌نماید.

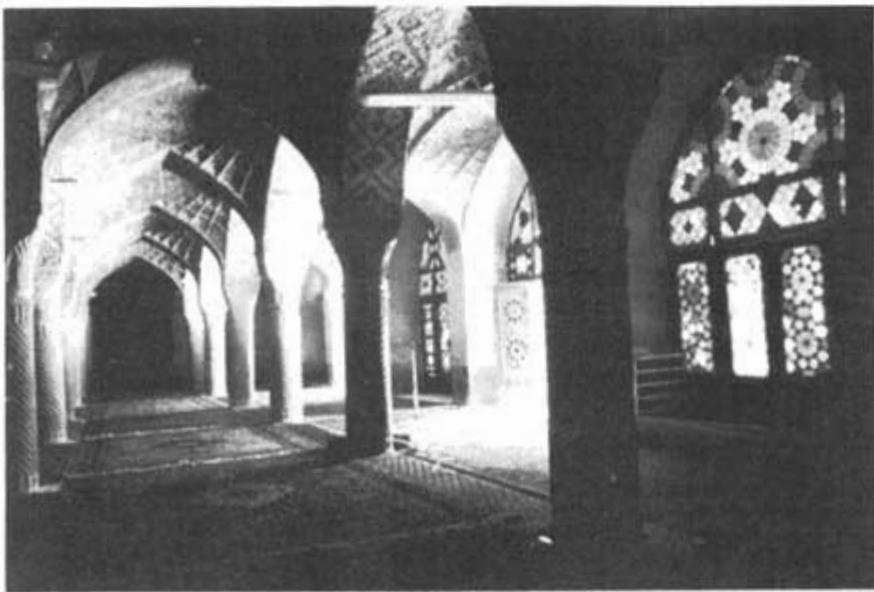
توجه به ترکیب کلی نمای سمت قبله و مقایسه آن با نمای مقابله، کوشش معمار را برای شاخضن نمودن جهت قبله آشکار می‌کند. نمای شمالی از یک ایوان در میانه و قوس‌های مشابهی که در دو طرف آن واقع شده‌اند، تشکیل گردیده است. حال آن که در نمای سمت قبله، قوس‌ها اندازه‌های متفاوتی یافته و از دو گوشة نمای تا ایوان میانی به تدریج پرده‌های نر و مرتفع تر شده‌اند و این نکته بوضایی و تحرک خاصی به نمای قبلی بخشیده که نمای مقابله از آن بسیاره است. تزیینات بیشتر و پر تکلف تر نمای سمت قبله نسبت به نمای مقابله نیز به چلوه آن در چشم مخاطب می‌افزاید.

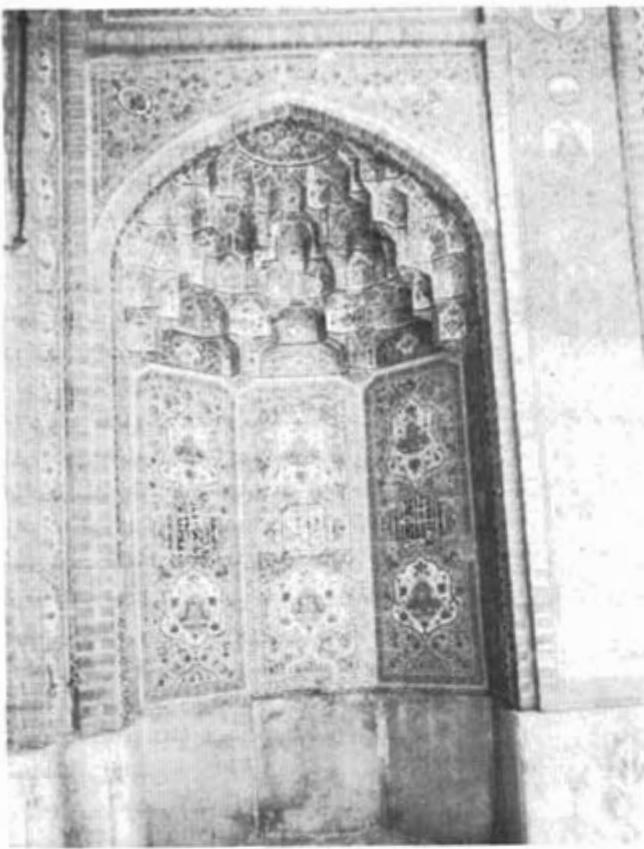
مهترین عنصر فضایی مسجد را باید ایوان سمت قبله دانست. این ایوان با تمهداتی که بیان شد بالا قائله پس از ورود به مسجد و در برخورد اول همه چشم‌ها را به خود فراموشاند. اما جالب اینجاست که علیرغم این تأکید و توجه به ایوان سمت قبله، محراب مسجد در این ایوان قرار نگرفته است. محراب که تزیینات فراوانی دارد در گوشه‌ای دور از دید، یعنی در ضلع کوچکتر شبستان غربی واقع است. و اتفاقاً درست در جهت مخالف قبله که ایوان عمیق شمالی قرار دارد فرونشستگی‌ای روی محور قبله ایجاد شده که به راحتی با محراب اشتباہ می‌شود.

ایوان شمالی را نیز باید یکی از عناصر مهم و متشخص فضایی مسجد نامید. طرح این ایوان به

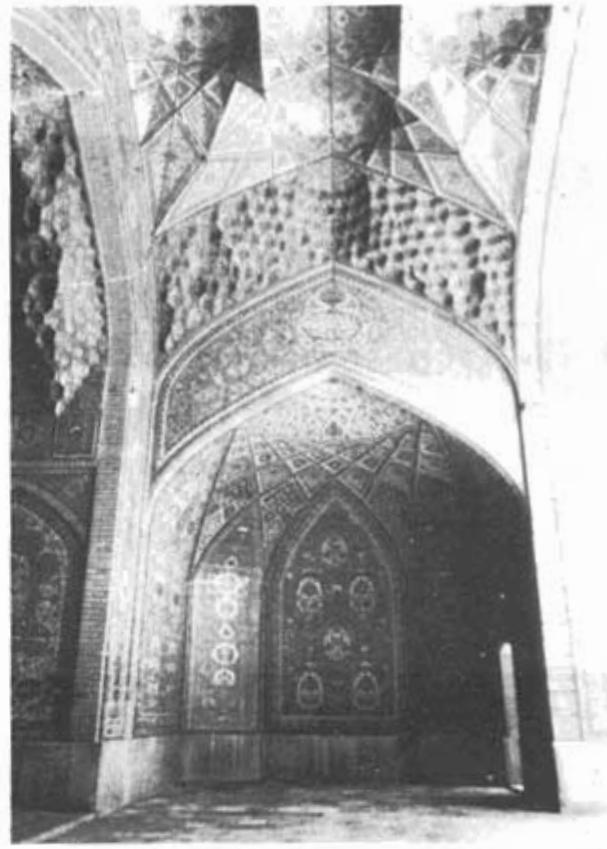

نمای جبهه شمالی صحن مسجد
فضای شبستان غربی

نمونه‌ای از تزیینات کاشیکاری مسجد

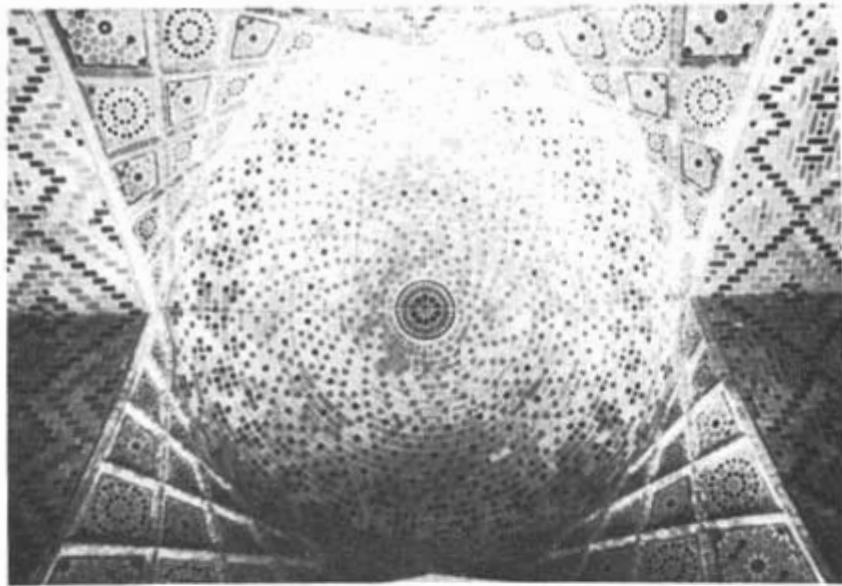

فضای داخلی ایوان شمالی

شرق ستوнаها و طاق‌هایی ساده‌تر دارد. طول هر دو شبستان به دلیل جهتگیری ساختمان مسجد تسبیت به قبله پرخلاف معمول در امتداد محور قبله واقع شده و این نکته از گیرابی و وسیع جلوه‌گردن شبستان من کاهد. در مقابل وجود ستون‌های لاغر سُنگی- به جای ستون‌های حجمی آجری- در میانه هر دو شبستان اسباب پکارچگانی فضا و مواجهه پکاره انسان با کل شبستان را فراهم می‌آورد. جلوی شبستان شرقی روافق قرار گرفته که به نظر می‌رسد به جهت گسترش صحن و کیفیت بختبین به فضای آن

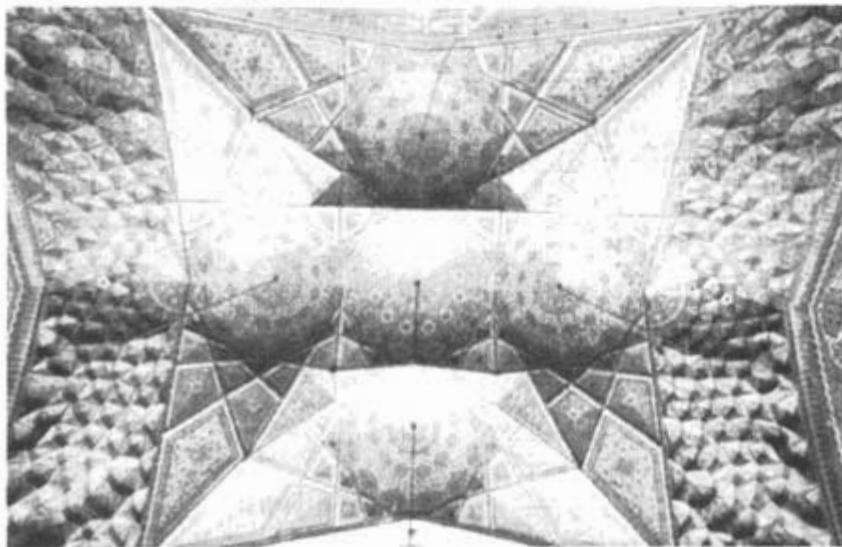
ایوان نیز رسمی‌بندی‌های متقارن زیبایی دارند و گسترش شمالی آن با فرونشستگی در عمق خود- که چنان‌که آمد بسیار شبیه محراب است- سقفی با مقرنس بسیار ریز پرکار دارد. از دیگر عناصر فضایی مهم مسجد، دو شبستان آن است. از این دو شبستان، شبستان غربی پرکارتر و پر تزیین تر از شبستان شرقی بوده و محراب اصلی مسجد در آن جای گرفته است. ستون‌های سنگی شبستان غربی با نقش پیچ حجاری شده و طاق‌های آن، همه کاشی‌کاری شده‌اند، حال آن که شبستان

علیله گنبدخانه‌ای است که از سه سو توسط سه نیم طاق گشترش یافته و از طرف چهارم، به صحن باز می‌شود. به این ترتیب وسعت فضای درونی ایوان بسیار بیش از آن چیزی است که از طریق نما ادراک می‌شود در واقع ایوانچه‌های طرفین ایوان، حجم بسیار درونی آن را از نظرها می‌پوشانند و مانع درک کامل اندازه آن از طریق نما می‌گردند. سقف میانی این ایوان، ترکیب ظریف و پرکاری از مقرنس‌ها و کاسه‌سازی پنج کاسه است که از نقاط تزیینات مسجد تلقی می‌شود. گسترش‌های شرقی و غربی

پکی از سقف‌های شیستان مسجد

سقف کاسه‌سازی ایوان شمالی

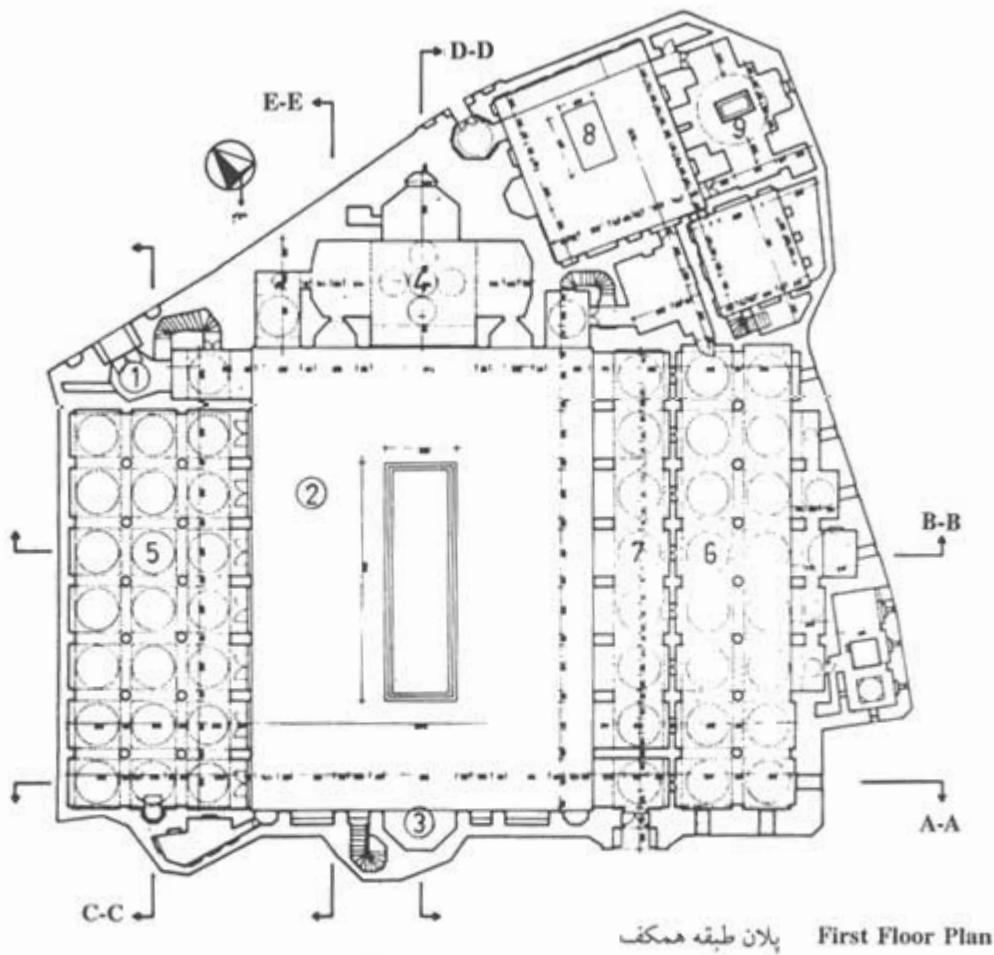

از شیستان شرقی جدا شده است. اما این نگاهیک به شیستان شرقی حالت بسیار کشیده و نامطلوبی داده و از اعتیار آن در مقایل شیستان غربی کاسته است. در عین حال وجود این رواق در نمای شرقی تفاوت بر معنایی را بین نمای شرقی صحن و نمای غربی آن-که نمای سمت شیستان اصلی مسجد است- پیدا نموده اند.

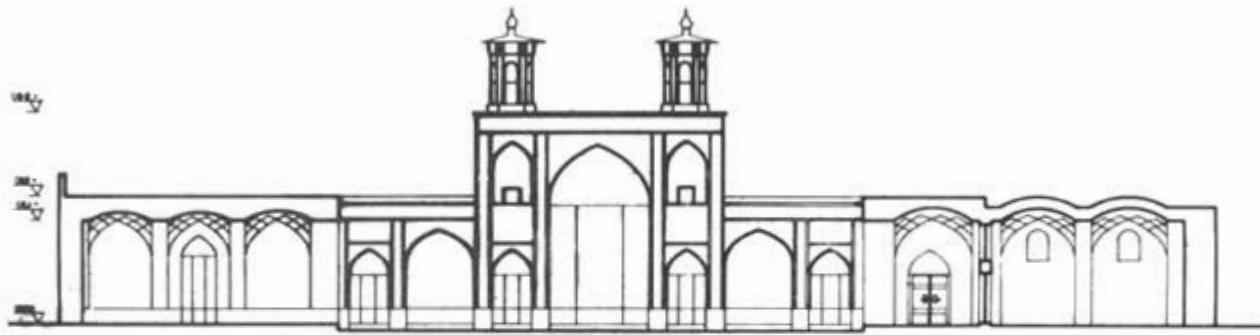
گذشته از آنجه آمد، کثیرت و نوع تزیینات مسجد نصیرالملک را باید از معیزات آن بر شمرد. تقریباً همه سطوح بنا در پوشش از کاشیکاری‌های هفت رنگ با نقش گوناگون گیاهی پیچیده شده است. این کاشیکاری‌ها با نقش گل و بوته به شکل طبیعی، ساختمان و تصاویر حیوانات، درخت و گلستان‌ها در جای جای آنها و همچنین استفاده از رنگ‌های صورتی، آبی، خاکستری و زرد و سفید به مقیاس وسیع نمونه‌های کاملی از کاشیکاری اواخر دوران قاجار را پیش نظر قرار می‌دهند. کبیه‌های خط ثلث استادانه، حجاری وسیع و پر نقش ازاره‌ها و ستون‌ها، توله‌های مقرنس‌های مفصل‌ریز، کاسه‌سازی و رسمی‌بندی ظرفی، پنجه‌های چوبی نفیس جلوی شیستان‌ها و... از دیگر آثار هنری با ارزشی هستند که در مسجد مشاهده می‌شود.

یادداشتها:

- ۱- افسر، کرامت‌الله، تاریخ ساخت قدیم شیراز، انجمن آثار ملی، تهران ۱۳۵۲.
- ۲- مصطفوی، محمد تقی، اقليم پارس، آثار تاریخی و اماکن باستان فارس، انجمن آثار ملی، تهران.

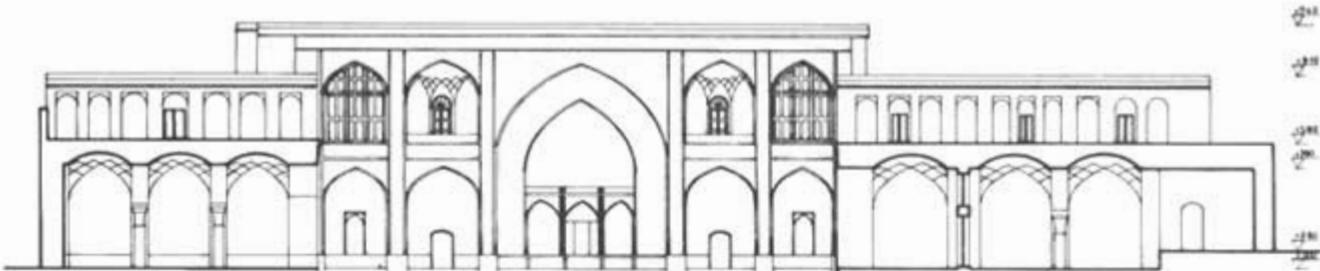

7- Portico	۷- رواق	4- North Ivan	۴- ایوان شمالی	1- Entrance	۱- ورودی
8- Emamzadeh court	۸- صحن امامزاده	5- W. Shabistan	۵- شبستان غربی	2- Courtyard	۲- صحن
9- Mausoleum	۹- مقبره	6- E. Shabistan	۶- شبستان شرقی	3- Ivan Ghebleh	۳- ایوان قبلی

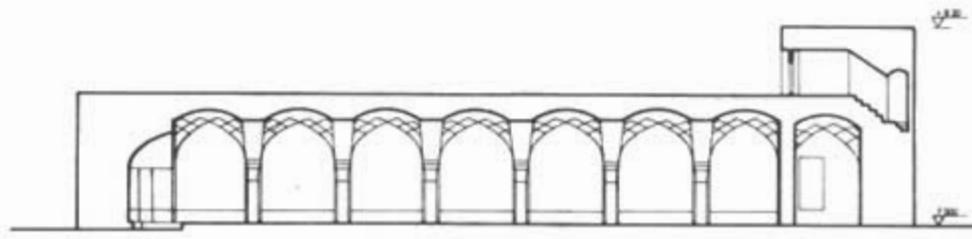
AA

Section A-A

B.B مقطع

Section B-B

C.C مقطع

Section C-C

D-D مقطع

Section D-D

E-E مقطع

Section E-E